

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
* pol leta 8 L.
* četri leta 4 L.
Za inozemstvo celo
leto 35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročilne se
ne moramo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 54

V Gorici, v sredo 8. julija 1925.

Leto VIII.

Neurankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v na-
prej. List izdaja kon-
sorcijski
»GORIŠKE STRAŽE«
Tisk Zadržne tiskarne
v Gorici, Riva Piazzu-
ta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5,
— (prej Scuole). —

„Rdeče knjige“ - zaplenjene.

Z dežele naročajo moške in fantje »Boje majhnega naroda« in se čudijo, da ne dbe za nobeno ceno zaželjenega spisa. Da prihranimo našim ljudem brezpotrebni trud, javljamo s tega mesta, da je vlada »Rdeče knjige« kar brž ob njihovem rojstvu v celoti zaplenila. Policaji so se pojavili v tiskarni, pobrali vse knjige, jih natovorili v kočije in sedaj leže »Boji majhnega naroda« v lepih skladih na policijskem komisarijatu v Gorici.

Zakaj je zaplenila vlada zgodovino irskega naroda? Kakšna nevarnost je žugala državi?

Videmska prefektura pravi v svojem plenilnem odloku, ki ga spodaj priobčujemo, sledeče: Janko Kralj razvija v »Bojih majhnega naroda« zgodovino Ircev in riše z živo in privlačno besedo vse krivice in vse nepopisno zatiranje, ki ga je prestalo junaško irsko ljudstvo pod angleškim jarmom. Janko Kralj govori sicer o Irčih in o Angležih, toda izmed vrstic se vidi prav očito, da so Irci prav za prav Slovenci in Angleži seve Italijani. V knjigi so popisane na prikrit in spreten način razmere, v katerih žive danes Slovenci v Italiji.

Ce bo čitalo slovensko ljudstvo »Boje majhnega naroda«, se bo strašno pohujšalo. Prepričalo se bo, da ga italijanska država preganja in zatira in se bo hotelo odcepiti. Postalo bo skratka iredentistično.

Zato je treba »Rdeče knjige« nemudoma zapleniti, da ne pridejo v roke nedolžnemu ljudstvu.

Zaplemba je še tembolj upravičena, ker se Slovencem v Italiji godi dobro, saj imajo popolnoma enake pravice in dolžnosti kakor vsi ostali državljani. Vsebinska knjige je torej v popolnem nasprotju z resničnostjo.

Na ta izvajanja vladnih oblastnikov odgovorjamo tako-le: Vi, gospodje, trdite, da uživajo Slovenci v Italiji v polnem obsegu vse politične in kulturne pravice, ki jim gredo, da so enakopravni državljani, katerim se ni treba prav nič pritoževati. Tako je po vašem resničnosti. Resničnosti, ki jo vsi vidijo in vsi čutijo.

Ako je to res, kar pravite, potem bi nam morala biti vlada naravnost hvaležna, da smo izdali knjigo o Irčih. Zakaj iz zgodovine irskega naroda bi šele spoznalo naše ljudstvo, kako dobro se mu godi v Italiji. Ljudje bi ču-

tali o brezštevilnih krivicah in mučeniškem trpljenju na Irskem in bi hvaležili Boga, da je primorskim Slovencem vse to zatiranje prihranjeno. »Glejte,« bi vzklikali slovenski kmetje, »kako so uboge Irce preganjali! Mi živimo, hvala Bogu, v miru in redu. Irce so sovražili, nas spoštujejo. Irce so vničili jezik, pri nas se jezik prebivalstva ceni in ščiti, Irci so bili pravi sužnji, mi smo svobodni državljani!« Čim bolj bi se slovenski kmet vglabljal v »Rdečo knjigo« in primerjal irske razmere z našimi, tembolj bi se radostil svojega položaja in si mel roke, da se mu godi dobro.

Vi, gospodje, bi morali biti Janku Kralju torej lepo hvaležni in predlagati nemudoma v Rim, naj ga imenujejo za komendatorja ali vsaj za viteza.

Mesto tega kaj ste naredili? Poklicali ste ga na policijo in odgovor in mu zaplenili knjigo! Vi pravite, da vas je hotel v svojem spisu fotografirati in da je naslikal v njem naše razmere.

Bog naj vas razume! Prej ste trdili, da je položaj našega ljudstva izvrstno, da uživajo Slovenci vse pravice, ki jim gredo, in da ste nam vi pravični gospodarji. Zdaj pa vpijete nedodoma, da bo videlo slovensko ljudstvo v zatiranih Irčih lastno podobo in v Angležih sedanje gospodarje Italije!

Kako ste mogli priti do take misli?

Vi sami morate zelo slabo soditi o položaju našega ljudstva, ako se bojite, da se bodo naši ljudje primerjali z Irci.

Po našem je stvar zelo enostavna: Slovencem se godi dobro ali slabo. Če se jim godi dobro, knjige kakor »Boji majhnega naroda« vladni in državi je koristilo in vi bi morali »Rdeče knjige« podpirati. Ako se pa našemu ljudstvu godi slabo, ne boste položaja piti za las zboljšali z zaplembami brošur. Spremeniti je treba razmere, ubrati je treba z nami novo politiko.

Vse drugo je zidano na pesek in ne prinese najmanjšega uspeha.

Kaj boste naredili, ako popišemo boje italijanskega naroda za ohranitev njegovega jezika in njegove kulture in naslikamo njegove težke borbe za dosego politične svobode?

Ali boste tudi svojo lastno zgodovino zaplenili?

Plenilni ukaz videmske prefektore.

Prefekt Furlanske pokrajine.

V Gorici je začela izhajati zbirka političnih spisov pod imenom »Rdeče knjige«. Ko se je naznanilo priobčevanje omenjene zbirke, je slovensko časopisje objavilo članke, iz katerih se vidi jasno, da ima zbirka namen, podžigati med Slovenci, ki bivajo v mejah kraljevine, iredentistična čustva, kar bi utegnilo kaliti javni red.

V prvem zvezku zbirke pripoveduje pisatelj Janko Kralj pod naslovom »Boji majhnega naroda«, na privlačen način zgodovino Irce in namiguje spretno na današnje razmere, v katerih žive baje Slovenci, ki tvorijo del italijanske države, tako da se vsaja v srce čitateljev, katerim je knjiga namenjena, prepričanje, da Slovenci niso italijanski državljani, uživajoči v polnem obsegu svoje kulturne in politične pravi-

vice, kakor jih resnično uživajo, temveč da jih drži ital. država v neznošnih razmerah zatiranja in političnega tlačanja.

Ker je očitno, da nastanejo lahko za javni red najtežje posledice, ako bi se tako prepričanje razširilo med ljudstvo in ker je odveč poudarjati, da je vse to v nasprotju z resničnostjo, kajti država smatra vse brez izjeme za državljane s popolnoma enakimi pravicami in dolžnostmi, seveda v okviru obstoječih zakonov, zato

SE ODREJA

na podlagi 3. člena »Občinskega in deželnega zakona« zaplemba spisa »Boji majhnega naroda«, ki je izšel v Gorici.

Gospod goriški podprefekt ima dolžnost, izvršiti pričujoči odlok. Videm, 13. junija 1925.

Za prefekta: Paces I. r.
Nedkomisar za javno varnost:
Diaz I. r.

Kaj se godi po svetu?

V svetovnem časopisju čitamo zadnje tedne obširna poročila o vojni, ki jo vodi Francija v svojih afriških naselbinah. Vrše se trdovratne krvave bitke, v katerih se vojuje arabsko ljudstvo Rifanov za svojo svobodo in neodvisnost proti francoskemu imperializmu.

Ker stoji »Goriška Straža« odločno na strani vseh tlačanih in zatiranih narodov, hočemo popisati na teh straneh veličastno borbo Rifanov, s katerimi sočustvuje tudi slovensko ljudstvo na Primorskem. Obcnem se nam nudi nova prilika, da posvetimo v »Lumparije protikršćanske kapitalistične politike naših dni.

Podjarmljenje šibkih narodov.

Na severni obali Afrike se razprostira dežela Maroko, precej bogata pokrajina z lepimi rudokopi. Onkraj morja ležita Maroko nasproti Španiji in Franciji. Francozom in Špancem se je zdela dežela prijetna in nekega dne se zmenijo, da se polaste te tuje zemlje. Meni nič tebi nič vkorakajo francoske in španske čete v Maroko, kakor da bi šle v lastno deželo. Nič niso vprašali Maročanov, ali so s tem zadovoljni, temveč so kar stegnili svoje roke po njihovi lastnini. Francija in Španja sta sklenili leta 1912. kratkomało pogodbo, po kateri sta si razdelili deželo na dvoje: en kos vzamne faz, drugega si vzemi pa ti. Domače prebivalstvo, ki živi nad tisoč let v deželi, sploh ni prihajalo v poštev; razvali so ž njim kakor s pohištvo. Kupuješ in prodajaš ga, kakor ti se zljubi.

Podjarmljeni se upirajo.

V tem vidimo vso zavrženost in moralno propalost moderne kapitalistične politike. Kaj bi rekli o kmet-skem posestniku, ki mu ugaja sosedova njiva, pa si jo kratkomało vzame in pretepe povrhu še gospodarja? Vsi bi ga imenovali tatu in razbojnika in država bi ga spravila kmalu pod ključ. Ravnotak in nič manjši ropar ni protikršćanska imperialistična država, ki jemlje drugim narodom zemljo in neodvisnost.

Cela vrsta šibkih narodov je padla pod naskokom kapitalističnih vesil. Ista usoda je bila zapisana Maročanom leta 1912, ko so si njihovo deželo razdelili na papirju Francozi in Španci.

Toda domače prebivalstvo se ni dalo kar tako zlepa ugnati. Z orožjem v roki so si morali Francozi in Španci osvojevati kos za kosom zemljo in prodirali so le korakoma v notranjost.

General Liotet.

Francoskim četam je načeljeval general Liotet, inteligenten, prebrisan in krut mož, kateremu je dala francoska država polnomoč v Maroku. Po 15 letnih krvavih bojih je Liotet ukrotil deželo in jo začel tudi upravno organizirati. Liotet je bil nekak kralj Maroka in je zaslovel radi tega po vsej Franciji. Na zunanji puštil domaćinom navidezno oblast in priznal maroškega sultana za vladarja dežele. Sultani je ohranil zunanji blesk, Francozi so mu pustili dvor in vsa stara odlikovanja ter se mu globoko klanjali. Poudarjali so, da hočejo Maroko samo ščititi in mu pomagati do lepšega razvoja. Imeli so nad maroško deželo tako zvano zaščitništvo ali protektorat. V resnici so pa obstajale v deželi ena poleg druge dve vladi: sultanova in francoska. Liotet je oblast francoske vlade, stal-

no krepil in širil, sultanova moč je pa hiralna in propadala, dokler bi se ne bila lepega dne sama od sebe zrušila v nič. Po 15 letnem naporu je Liotet skoro dovršil svoje delo in Francija je bila ravno na tem, da spravi žetev v kaščo, ko je zbruhnila sedanja vojna, katero vodi zopet Liotet.

Porazi Špancev.

Mnogo težje je šlo delo od rok Špancem. Od leta 1912. se do današnjih dni ni Špancem posrečilo podjarmiti dežele. Prebivalstvo hribovitih pokrajin Atlasa in Rifa se je lunaško in žilavo upiralo prodiranju Špancev in porazilo večkrat španske čete. Španija se sčasoma ni več upala v notranjost dežele in se je končno zadovoljila z nekaterimi mesti na morski obali, ki jih je obdala s pasom utrdb, da jih zavaruje pred napadi domačinov. Šele l. 1919. so Španci dobili pogum in sklenili podjarmiti vso deželo. Pošiljali so zaporedoma armade v Maroko in se borili do leta 1925., to se pravi celih pet let, brezuspešno proti pogumnim, žilavim gorskim prebivalcem Rifa. V divjih hribovitih Rifa je skoro izkrvavela španska mladina in rifska govornice je požrlo milijarde španskega narodnega premoženja.

O zadnjih porazih Špancev je poročala »Goriška Straža« obširno lausko leto.

Abd el Krim.

Najluhiši in najnevarnejši sovražnik, s katerim imajo opraviti Španci v Maroku, je politični in vojaški voditelj Rifanov Abd el Krim. V svojih gorovjih se je Abd el Krim ugnezdil tako trdno, da mu ni mogoče priti do živega. Mož je ustanovil v Rifu popolnoma neodvisno državo, ima dobro opremljeno vojsko, lastno uradništvo, pobira od rifskega ljudstva davke, ima lastne sodnije, skratka vse, kar spada k samostojni in svobodni državi. Na papirju je Rif podložen Špancem, v resnici pa nimajo Španci v Rifu nobene besede več in so za Rifane navadni tujei.

Vztrajno in bojevito pleme Rifanov si je izvojevalo to svobodo s krvjo in Abd el Krim je danes v očeh svojega ljudstva osvoboditelj domovine.

Abd el Krim je v svojih mladih letih študiral v Španiji in postal na španski univerzi doktor prava. Po končanih naukih se je vrnil v Maroko in stopil v službo Španije. Postal je državni uradnik. Videl je tu od blizu vse krivice, ki jih je trpel njegov narod in je imel ostre nastane s španskimi oblastniki. Ko je bila mera polna, je mladi ognjevit Maročan pobegnil med upornike in postal kmalu njih voditelj.

Odkritosrčnost imperialistov.

Kakor hitro je Abd el Krim zapustil Špance, je bilo konec njihove vojne sreče. Od leta 1919. do 1921. so Španci imeli še nekaj uspehov in prodirali počasi v notranjost Rifa. Leta 1921. jih je pa Abd el Krim hrupno »izdal« in od tedaj so Španci doživljali zaporedoma same poraze. L. 1925. je bila Španija končno premagana. Rif je bil svoboden in varen.

Čudno je, da so Abd el Krima podpirali v boju proti Špancem ravno njegovi današnji sovražniki Francozi. Skrivaj so mu dajali orožje in denar, da bi premagal Primo de Rivero. Francozi so si mislili: ko bodo Španci pregnani iz Maroka, tedaj se vzdignemo mi in pobašeno vso deželo pod

našo oblast. Toda hinavska politika Francozov se ni obzela.

Vojna s Francijo.

Abd el Krim se je po zmagi nad Španijo obrnil proti Francozom. On ne mara biti podvržen ne Špancem in ne Francozom, temveč hoče popolno svobodo svoje domovine. Sedaj se vrše v francoskem delu Maroka ljuti boji med Abd el Krimom in francoskimi četami. Rifani naskakujejo v ponočnih napadih z zagrizeno vztrajnostjo francoske postojanke in so potisnili Lioteja v defenzivo. Vojna je ljuta in Rifani prelivajo mnogo krvi za svobodo svoje rodne zemlje.

„Vsi kolonijalni narodi naj se dvignejo!“

Danes ni mogoče reči, kako bo končala vojna v Afriki. Na vsak način pa morajo vsi svobodoljubni ljudje, vse poštene stranke, vsi pravi kristjani spremljati s simpatijo osvobodilne

boje Rifanov. Celo v francoskem parlamentu so se našli ljudje, ki so povzdignili svoj glas za neodvisnost Maroka. Med najbolj divlim hropom in vpitjem večine je delavski zastopnik Dorriot očital Franciji, da dela vojne proti kolonijalnim narodom ter zavpil: »Želim, da bi vsi kolonijalni narodi sledili zgledu Rifanov in se dvignili k uporu. Francija naj izprazni Maroko. Maroko Maročanom!«

Dorriot je poudaril, da se francosko vojaštvo ne mara boriti proti Rifanom in da mečejo vojaki preč orožje ter vplicajo: »Doli z vojno!«

Francosko vojaštvo po našem sicer ne bo vrglo preč orožja in se bo podvrglo vojni disciplini, toda jasno je vendar, da se bližajo časi, ko na bo več mogoče kapitalističnim državam zatirati po svoji volji tujih narodov. Tudi šibka in zaostala plemena rastejo in dozorevajo in bodo prej ali slej vrgla raz sebe jarem svojih nasilnikov.

nim uredništvom J. Margottija, a še vedno pod glavnim uredništvom v Francijo odšlega Donatija.

Narod ki umira.

V Franciji še vedno pada število rojstev. To pa ne radi fizične nesposobnosti ljudstva, ampak ker moderno brezverstvo kvarno in razjedajoče vpliva na zakonsko življenje. Vlada je v skrbeh za potomstvo, zato je naložila, oziroma povišala dohodninski davek vsem samcem, ki so stari preko 30 let. To velja tudi za zakonce, preko 30 let stare, ki so brez otrok.

Pol sporazuma.

Politični dogodki v Jugoslaviji so se premaknili za pet naprej. V Beogradu se pogovarjajo zastopniki radikalne in Radičeve stranke o sporazumu. Nekateri listi že pišejo, da je mir med tema strankama gotova stvar. Radičevci bodo baje stopili v vlado in dobili tudi par ministrov. Kdaj se bo sklenil pa pravi sporazum med vsemi tremi brati: Hrvati, Srbi in Slovenci?

Boj za katoliško šolo.

Prosvetni minister v Jugoslaviji Pribičević, znani zagrizeni svobodomislec, ki se je proslavil s svojimi ukrepi proti katoliškim organizacijam in celo proti Marijinim družbam, je izdelal nov šolski zakon. Ta zakon je za katoliške starše, ki hočejo svoje otroke vzgojiti v verskem in нравnem duhu nesprejemljiv. Katoliško ljudstvo odločno nastopa proti temu zakonu.

V Sloveniji so zato ustanovili društvo »Krščanska šola«, ki ima namen delovati na to, da dobe katoliški otroci katoliško vzgojo. Škoda samo, da v ostalih katoliških pokrajinah Jugoslavije zanimanje za ta boj ni tako živo kot v Sloveniji.

Za narodne manjšine.

Te dni zboruje v Varšavi kongres, ki se bo bavil po večini le s vprašanji o narodnih manjšinah. Bilo pa je že več takih kongresov, pa je dosedaj ostalo le bolj pri besedah.

Nov most med Stračicami in Podgoro.

Mestni stavbni urad že proučuje novi načrt za tramvajsko progo, ki bo tekla od Šempetra preko nekdanje ulice Treh kraljev (viale XXIV maggio) v Podgoro in Ločnik. Še poprej pa bodo morali zgraditi nov kamenit most čez Sočo od gozdička nad Stračicami proti farni cerkvi v Podgori, malo višje od nekdanje »pašarele«. Most bo otvoren tudi za pešce. Stroški zanj so proračunani na 1 milijon in 200 tisoč lir; nosili jih na bodo država, provinca, mestna občina in veleindustrijalec v Podgori: Brunner.

Z novim mostom bo ljudem zelo ustreženo, ker morajo zdaj hoditi čez pevske ali pa po ovinkih čez leseni zasilni most za tovarno.

Do kam seže zagrizenost.

Na dunajskih pokopališčih je bilo stalno v navadi, da je višji uslužbenec mestnega pogrebne podjetja odmolil »Oče naš«, ko so spustili krsto v jamo. Te dni pa je nek zagrizen socialist, mestni okrožni načelnik prepeval mestnim pogrebnim uslužbenecem odmoliti običajno molitev, pri čem pa je sam imel nagrobni govor in ga zaključil z besedami: »Pozdravljamo te, prijatelj, in se ne vidimo več!« Nato so pa pevci zapeli nagrobni rigor in kot pravo nasprotje govoru zagrizenega nasprotnika vere so izzveneli akordi: »... se zopet srečamo v veselju.«

Tečaj za babice.

V Trstu se bo vršil v šolskem letu 1925-1926 tečaj za babice. O sprejemnih pogojih in vsem drugem daje pojasnila »Zdravstveni urad« (Ufficio d'igiene), via Mazzini (prej via Municipio) št. 7/I.

Polovična vožnja udeležencem informativnega zleta v Srbijo.

Že vsa leta po osvobojenju se Slovenci mnogo zanimamo za južno Srbijo. Mnogo je ljudi kmetskega stanu, ki želijo priti do zemlje potom agrarne reforme ali pa potom privatnega nakupa. Ravnotako pogosto se oglašajo razni obrtniki, ki se želijo naseliti v južni Srbiji. Je pa tudi mnogo premožnejših ljudi, ki bi si na jugu želeli ustvariti kakršnokoli trgovino ali industrijo. Toda vsakdo niti prav ne ve, ne kod, ne kam, razmer pa naši ljudje sploh ne poznajo in so tudi sicer premalo orientirani. Tudi je za manjšega človeka dosti drago, ako bi hodil samo »gledat na uro«. Doznavamo, da organizira lastnik »Agrarnega biro-a« g. dipl. agr. A. Jamnik, ki pozna Srbijo še iz predvojnih časov, — skupen informativni zlet v južno Srbijo in s tem daje udeležencem priliko, da se tudi na licu mesta poučijo o vsem, kar jih zanima. Zlet bo vodil g. dipl. agr. A. Jamnik sam in zbere tudi vse potrebni, specialni informacijski material.

Preskrbel je pri ministrstvu saobračaja ugodnosti. Udeleženci plačajo samo polovično vožnjo, ki bi utegnili znašati okoli Din. 600.— po provizoričnem potnem načrtu, pa tudi s prenočišči po večini ne bo stroškov. Zaradi že nastopajoče vročine bi se zlet pač najbolje vršil v početku septembra. Ako pa bi večina udeležencev zahtevala, da se vrši prej (a ne pred 15. julijem), bi se njih želi moglo ustreči. Prijaviti se je do 15. julija t. l.

Izletniki se ustavijo po en dan v Beogradu in Nišu, potem pa gre pot dalje v Vranjo, Skopje, na Ovčje in Kumanovsko polje, Tetovo, Prizren, Ohrid, Bitolj, Veles, Kos. Mitrovico, Kosovo polje itd. ter evnt. tudi v Solun, če se bo za to (posebej prijavilo) dovolj interesentov. Potni program še ni popolnoma definitiven in se lahko

DNEVNE VESTI.

Duhovniške vesti.

Za župnika v Kobaridu je bil investiran g. Alojzij Pavlin, dosedaj katehet in kaplan v Tolminu. G. Ivan Semič, drugi kaplan v Tolminu, je imenovan za prvega kaplana istotam. Za drugega kaplana pride v Tolmin g. Edko Ferjančič, kaplan v Solkanu. Na njegovo mesto v Solkanu je imenovan g. France Kodrič, kaplan v Kobaridu. G. vikarij Matija Ivančič gre iz Cerovega za kurata v Oaberje na Vipavskem. Za vikarija v Cerovem je nameščen g. Alojzij Muhič iz St. Petra ob Nadiži. G. Viktor Kos, kaplan v Bovecu, je imenovan za kurata v Logu. Na njegovo mesto v Bovecu pride za kaplana g. novomašnik Viktorin Stanič. Za kaplana v Podmelcu gre g. novomašnik Natalij Kiačič.

Konec izpitov

v goriškem bogoslovju je bil dne 2. tm.

Vesela vest.

G. dekan Ignacij Breitenberger, ki bi bil postal, kakor smo zadnjič poročali, kmalu žrtev ponočnega roparja, je izven vsake nevarnosti. Vrnil se je iz goriškega zdravilišča sv. Justa domov in že vrši svoja vsakodnevna opravila.

Smrtna kosa.

V Dolini pri Trstu je umrl g. Josip Pangerc, mnogoletni župan in deželni poslanec istrski. Bil je med prvimi narodnimi delavci ter se je skupno z drjem Laginjem, Spinčičem in Mandičem boril za pravice hrvatskega in slovenskega ljudstva v Istri. S svojim moštatin in odločnim nastopom si ni pridobil samo ljubezni našega naroda, temveč so ga spoštovali tudi nasprotniki. Pokoj njegovi plemeniti duši! Ohranimo mu časten in hvaležen spomin!

Obseg nove reške škofije.

K novoustanovljeni škofiji na Reki, o kateri smo že poročali, bodo spadale tudi župnije Trmovo, Knežak in Prem. Kam bo pripadal vikarijat Zagorje, še ni gotovo.

Popravek.

Odbor prosvetnega društva »Mladike« v Gorici nam pošilja sledeče: »St. 157. dnevnika »Edinost« z dne 5. julija t. l. je priobčila v nekem polemičnem članku trditev, da ni naše društvo poslalo uredništvu »Edinosti« vabila in vstopnice za koncert.

Ta trditev ni popolnoma korektna in meče, morda ne namenoma, senco na naše društvo. Da stvar polasnimo, poročamo:

Uredništvu »Edinosti« ni bilo vabilo na koncert pomotoma poslano, čeprav je odbor članicam, ki so vabila razpošiljale, to naročil. Da se ta ne-ljuba pomota popravi, se je društveni podpredsednik v imenu odbora v koncertni dvorani pred pevskim nastopom opravičil pri navzočem goriškem dopisniku »Edinosti« dr. J. Jarcu in mu vročil brezplačno vstopnico za prve vrste.

Gorica, dne 7. julija 1925.

Odbor »Mladike«.

Iz policijske službe.

Podkomisar na goriškem policijskem komisarijatu vit. Maroco je premeščen v Caserto v južni Italiji.

V dobi tiskovne svobode.

Glavno glasilo italijanske ljudske stranke »Il Popolo« ni moglo več kot dvajset dni iziti, ker ni hotela prefektura priznati novega odgovornega urednika. V soboto so pa oblastva vendarle dala svoje dovoljenje in je list zopet pričel izhajati pod odgovor-

timi damami. Videla sem njih lepoto v svitu rdečih, kadečih se plamenic, ki so tičale v bronastih svečnikih, vrsta pri vrsti, prav gorl do slemena. In po pisanih cestah so prihajali v vozeh in vsi bogovi in boginje in vse čednosti in lepote so v dolgih sprevodih šli mimo. In vmes so se vrtele maske in tako veselje je bilo, da ti, o gospod, še nikdar nisi videl veseljšega. In zbežala sem v svojo sobico, toda vendar sem slišala smeh s ceste in še nikoli nisem slišala ljudi tako se smejati, tako ljubko in zveneče, da je moral ves svet z njimi udariti v smeh in peli so pesmi, ki so gotovo bile slabe, toda zvenele so tako nedolžno in so prinašale tako veselje, da je srce vztrepetal, tako da sem se sredi molitve morala vprašati, zakaj nisem z njimi tam zunaj in vleklo in vabilo me je tako močno, ko da bi bila privezana na splešnega konja. Toda nikoli prej nisem tako molila h Kristusu, naj mi pokaže, kaj je njegova volja. In mahoma je prenehel ves hrušč. Velika in čudovita tišina je bila krog mene in videla sem zelen travnik, tam je sedela Mati Božja med cveticami in v njenem

naročju je ležalo Dete in se igralo z lilijami. In stekla sem z velikim veseljem k njima in sem se vrgla pred otrokom na kolena in sem naenkrat bila polna miru in pokoja in sveto Dete mi je potisnilo prstan na roko in mi je dejalo: »Vedi, Katarina, da slavim danes zaročni dan s teboj in da te nase privežem z naimočnejšo zvestobo!«

»O, Katarina!«

Mladi Perudžijec se je na tleh obrnil tako, da je mogel zakopati svoj obraz v nie naročju. Bilo je, ko da ne more prenašati, da bi gledal, kako je žarela, ko je pripovedovala, in kako so njene oči postale podobne jasno sličnim zvezdam. Bolesten trepet je prešinil njegovo telo.

Toda med tem ko je govorila, je v njem vzklikla velika žalost. Mala devojčica, bela, mala devojčica — nikdar je ne bo mogel pridobiti Njena ljubezen je bila last drugega, nikdar ni mogla postati njegova. Ni bilo niti vredno, ji povedati, da jo ima rad. Toda trpel je, vse njegovo bitje je duhtelo v ljubezenski muki. Kako naj more živeti brez njih? Zdaj mu je bilo skoro v tolažbo, če je pomislil, da je

na smrt obsojen. Tako mu ni bilo treba živeti in jo pogrešati.

Zdaj je deklara za njim globoko vzdihnila in se je vrnila iz nebeške radosti, da misli na uboge ljudi.

»Popolnoma pozabljan; s teboj govoriti o tvoji duši,« je rekla. On pa je pomislil: Glej, to breme ji vendar lahko olajšam.

»Sestra Katarina,« je dejal, »ne vem kakšna nebeška tolažba me je objela. V božjem imenu, želim se pripraviti na smrt. Lahko pokličes menihe in duhovnike, spovedal se bom. Eno mi pa moraš obljubiti, predno odideš. Prišla boš h meni, jutri, ko bom moral umreti in boš držala mojo glavo v dlaneh, tako kot zdaj.«

Ko je to rekel, je začela jokati in nepopisno veselje jo je napolnilo. »Nikolaj Timgo, kako si srečen!« je rekla, »prišel boš pred mano v raj.« In začela je naladno gladiti njegove lase.

On pa je spet rekel: »Prideš h meni, jutri, na mestni trg. Sicer mi morda postane tesno. Morda sicer ne bi mogel v stanovitnosti umreti. Toda če boš pričujoča, bom občutil veselje samo in ves strah me bo zapustil.«

(Konec prih.)

Selma Lagerlöf:

Katarina iz Sijene.

Nikolaj pa je ostal trdovraten, ker ni mogel prenesti, da je hodila po svetu in nosila v srcu ljubezen do nekoga drugega.

»Toda če nosiš Kristusa v srcu, devica, odkod veš, da te tudi on ljubi?«

Zasmehljala se je v naiveselejšem nasmehu in je ploskala z rokami ko dete.

»To moraš slišati, to moraš slišati,« je rekla. »Zdaj ti bom povedala najvažnejše. Bila je noč v postu. Izmirila sem se s stariši in sem pridobila njih dovoljenje, da položim obljubo čistosti in oblečem redovniško nošo. Četudi sem še vedno stanovala v njihovi hiši, in bila je noč, kot sem ti rekla, toda bila je zadnja noč v postu, tako da so vsi noč spremenili v dan. Slavje je šumelo po vseh ulicah, 4 mostovži so viseli ko ptičnice na zidovih velikih palač in so bili vsi prevlečeni s svilnatimi preprogami in zastavami in vsi zasedeni s plemeni-

še kaj opusti (zlasti Ohrid) ali dopolni. Prijave sprejema in daje pojasnila »Agrarni biro« dipl. agr. A. Jamnika v Ljubljani, Selenburgova ulica 7-I. Pisanim vprašanjem je za odgovor priložiti Din. 3.— v znakah.

Kaj je novega na deželi?

Podgora.

Kakor smo izvedeli, se bodo vršile pri nas občinske volitve na dan 2. avgusta t. l. Pri vseh dosedanjih volitvah smo imeli le eno skupno volišče, navadno pri mostu, medtem ko bomo volili sedaj ločeno na dveh krajih in sicer v »Ljudski šoli« v Podgori in v »Ljudski šoli« v Pevni. Tedaj bomo prav natančno dognali število onih »strašnih« komunistov v Podgori in pa število pristašev drugih zmernih strank. Želeti pa bi bilo, da se strnemo v močno vrsto proti komunistom, ki grdo lažejo, ko nam pripovedujejo o nebesih na zemlji, a so s svojim nerodnim nastopanjem proti oblastvom dosegli, da ne smejo sedeti z večino v občinskem svetu. Če izvolimo komuniste, bodo smatrali to za dokaz, da nečemo starešinstva, temveč da hočemo še naprej komisarja. Voliti proti komunistom se ne pravi voliti proti delavcem, saj bodo tudi naši kandidati le kmetje in delavci. Zmagati hočemo, ker se dobro zavedamo, da moramo sami plačevati dragega komisarja, ki ne pozna našega jezika in pa ker mora občina odšteti lepe tisočake našega denarja, ki gre za vsakokratne volitve, posebno še sedaj, ko imamo kar dve komisiji. Podgorci, od vas je odvisna usoda lastne občine!

Vrtojba.

Prejeli smo in priobčujemo:

V »Edinosti« se je že parkrat nekdo zagnal v županstvo, češ, da ne skrbi dovolj za ureditev poštinih razmer v občini. V pojasnilo navajam sledeče podatke, iz katerih sledi, da sta županstvo in starešinstvo popolnoma izvršila tudi v tem vprašanju svojo dolžnost. Že v prvih sejah, ki jih je imelo sedanje starešinstvo marca 1922., je razmotrivalo o preurejenih poštinih razmerah v naši občini. Odposlana je bila posebna spomenica na poštno ravnateljstvo v Trst in razen tega je zastopnik občine tudi večkrat osebno posredoval za ugodno rešitev, županstvo samo pa je tudi večkrat pospešilo zadevo. Zahteva občinskega zastopa gre za tem: v Vrtojbi naj se ustanovi nov poštini urad; dokler pa se to ne zgodi, naj se postavi pisarniški nabiralnik na občinski dom v sredi občine in raznašanje pism naj se poveri le eni osebi za celo Vrtojbo. Stroške za prenos nabiralnika je pripravljena občina sama plačati, za pismo pa je pripravljena dobiti primerno moško osebo, ki bi bila obenem tudi občinski sluga in ki bi vršila raznašanje pism za vse stranke brezplačno, ker bi njeno vzdrževanje deloma prevzela poštna uprava in sicer v enakih ali nekoliko večji meri kot za dosedanjo poštno raznašalko, deloma pa občina. S tem bi odpadli obe sedanjih raznašalki, pisma bi se redno dostavljala in raznašala vsak dan, tudi ob nedeljah. Poštna uprava bi radi tega ne trpela ničesar. Ta naravna, logična in za poznavalca razmer edino mogoča in današnjim razmeram naše občine edino odgovarjajoča zahteva pa zadeva na odpor par interesiranih in nazadnjaško mislečih oseb, ki bi se še vedno radi igrala Dolence in Gorenjce in ki se z najbolj nesmiselnimi razlogi upirajo skoro vsakemu ukrepu občinskega zastopa. Koliko je kriv na tem poštini urad v Sempetru, od katerega je naša občina odvisna, in koliko poštno ravnateljstvo v Trstu, ne morem ugotoviti.

Prav v zadnjem času je napelo županstvo vse sile, da bi se njegova upravičena zahteva rešila in naprosilo za posredovanje nekatere ugledne osebe, a do sedaj nima še odgovora.

Končno naj še omenim, da je poštno ravnateljstvo svoječasno pomnilo poštno nabiralnico z vsemi pravicami

Davno je že bil čas, da bi se bili poklicani krogi spomnili in organizirali tak poučen zlet, zato privatno inicijativo in prevzem vsega težkega dela po g. dipl. agr. A. Jamniku še tembolj pozdravljam.

in dolžnostni bivšemu županu, ki je — Bog ve zakaj — ne da bi se s kom posvetoval, sam kratkoma ponudbo odklonil. Tako mora sedanja občinska uprava, kakor marsikje drugod, tudi tukaj popravljati zavozeno dedščino? Uverjen pa sem, da se nam tudi tukaj posreči izvojevati končni uspeh, kakor se nam je to posrečilo že v marsikateri, še težji zadevi.

Župan: Og. Soban.

Koritnica pri Grahovem.

Prosvetno društvo na Koritnici pri Grahovem ponovi v nedeljo 12. t. m. ob 3. uri popol. v prostorih gosp. Andreja Florjančiča v Iv. Česnikovo narodno igro »Domen« (žaloigra v 5. dej.). Igralo se bo tudi v slučaju slabega vremena. K obilni vdeležbi vljudno vabi odbor.

Dornberg.

Po kratkem oddihu nam bo naša »Čitalnica« nudila zopet izreden užitek. Z nedosegljivo vztrajnostjo in kljub silnemu delu doma so pridni in že poznani igralci »Čitalnice« nastudirali Jurčič - Česnikovega »Domna«. Ta igra drži gledalca radi živahnega dejanja v napetem pričakovanju in je žela povsod, kjer je bila vprizorjena, popoln uspeh. Imeli bomo tudi priliko čuti par pesmi društvenega moškega in mešanega zbora. Ne dvomimo, da se vidimo v Dornbergu v nedeljo vsi, ki smo videli že lepo vrsto na splošno zadovoljnost uspešnih prireditev.

Ajdovščina.

Zadnji četrtek je umrla tu pri nas mati našega g. župnika gospa Marija Fon. Dosegla je častitljivo starost osemdesetih let. Pogreb se je vršil v soboto ob številni udeležbi. Blagi pokojnici naj sveti večna luč. g. župniku naše sožalje!

Iz Novakov.

V nedeljo 12. t. m. ob 3h popoldne priredijo novaški in robidniški ljudskošolski otroci veselico z zelo izbranim sporedom. Med drugim bodo igrali Finžgarjevo dvojevanke »Vedež«. Ker je čisti dobiček namenjen v prid ubožnim otrokom obeh šol, pridite okoličani, in vdeležite se prireditve v obilnem številu!

Šebrelje.

Iz Šebrelj smo prejeli prav oster dopis proti nastopanju tamošnjega učitelja. Res prav žalostno je, da moramo slišati, kako naš človek sramoti naše otroke. Za danes dopisa ne objavimo, ker upamo, da bo prizadeta oseba sama uvidela, da tudi Šebreljci vseh krivic ne bodo dolgo več prenašali. Če pa naš opomin ne bo nič hasnil, svetujemo Šebreljcem, da se v takih zadevah obrnejo na višjo šolsko oblast v Tstu, ki bo že tudi šebreljskega učitelja podučila, kako se mora ravnati z otroci.

Ustje na Vipavskem.

V nedeljo dne 19 t. m. popoldne ob 3 in pol uri priredi naše prosvetno društvo »Zvon« veliko vrtno veselico z bogatim sporedom. Natančnejši spored objavimo pravočasno. Sosedna društva, pozor!

Sv. Križ na Vipavskem.

Zadnja nedelja je bila za našo farno in občino izreden dan. Dovolite mi, g. urednik, da Vam podam kratko poročilo. Najpomembnejši dogodek tega dneva je bila brezdvomno nova sv. maša, katero je daroval g. Viktorin Stanič iz spoštovane Staničev družine na Otkovšu. Okrog pol desete ure predpoldne se je razvil iz rodne hiše svečan sprevod duhovnikov, bo-

goslovcev, sorodnikov in prijateljev proti župnijski cerkvi. Zadnji je korakal g. novomašnik med očetom in materjo. Župnijska cerkev, ki je bila odeta v zelenje, je bila nabito polna. Prihiteji niso samo domačini, temveč tudi verniki iz sosednih duhovnij, da prisostvujejo pomembni slavnosti. Profesor Terčeli je imel blestec cerkven govori, v katerem je z njemu lastno živahnostjo očrtal težki poklic duhovnika. Med sv. opravilom je pel domači pevski zbor, ki je dobro rešil nelahko nalogo. Novomašniku želimo tem potom še enkrat obilo sreče in božjega blagoslova na težavni poti, katero je nastopil. — Še predno se je začela sv. maša, se je vršila prva seja novoizvoljenega občinskega sveta. Sejo je vodil dosedanj občinski komisar g. Del Bianchi iz Gorice, ki si je s svojim treznim in poštenim delom pridobil priznanje vseh občinarjev. Za župana je bil izvoljen bivši župan g. Karol Černigoj, za svetovalca pa gg. Vouk in Simončič. Častitano g. Černigoju in želimo novemu odboru obilo uspehov. Popoldne se je vršila v društvenih prostorih veselica naše šolske mladine. Otroci so večinoma prav dobro rešili svoje vloge in so večkrat želi grozno priznanje od številnega navzočega občinstva. Škoda samo, da je bilo malo prevč... Pa molčimo in napravimo raiši piko, da ne bo skvarila grenka kaplja lepega spomina, ki nas bo vezal na minulo nedeljo.

Iz Črnič.

Pri nas smo imeli v nedeljo 28. junija, kakor smo že kratko poročali, toliko pričakovane občinske volitve, ki so pa bile naznanjene ljudem komaj kakih 12 dni poprej, zato, da ni bilo zlasti ob tem nagromadenem poljskem delu časa za večja volivna razburjenja. Volitve so se izvršile v znamenju že starih vaških in osebnih naspotstev. Upamo pa, da bo novo starešinstvo vso skrb posvetilo izboljšanju gospodarskega položaja občine in občinarjev. Ravno na dan farnega patrona sv. Vida je preminul oče Andrej Rebek. Prejšnji dan je še počasi lezel dol na cesto pogledat in je hotel iti k maši. Hiral je že več časa. N. p. v m. — Na praznik sv. Petra in Pavla pa je praznovala naša Mar. Družba 15 letnico, odkar je bilo ustanovljena. Posetile so jo ob tej prilike vse sosedne sesterske družbe. Lepo je bilo videti to čez 260 deklet broječo četo, ki je pod plapolajočimi zastavami med petjem in pritkovanjem zvonov vkorakala v cerkev. Ta pa je bila tako okrašena kakor do tedaj še nikdar, vsa v zelenju in cvetju. Cerkevni govornik je bil g. župnik iz Dornberga, ki je kazal na junaškega duha, ki naj navdaja družbenice. — Po cerkveni pobožnosti je bil pozdraven sestanek družb v prostorih »Kat. slov. izobr. društva« in na društvenem odru je prav čedno vprazorila domača družba igro »Najdena hči«. — Bil je lep praznik, ki je pokazal, da je še mnogo poštenega veselja med nami. — Naše društvo se pa pripravlja, da 12. julija vprizori obširno in težko igro »Zloba in zvestoba« ter prvič nastopi s pomnoženim pevskim zborom. — Peronospora prav hudo razsaja po vinogradih v nižjih legah; pospešuje jo deževno vreme. Žito je dobro vspelo. Bog nas varuj vsaj za naprej vremenskih nezdol!

Iz Gor. Branice.

Dne 21. junija smo položili temelje našemu prosvetnemu društvu. Takoj se je vpisalo 75 članov in vsak dan se priključajo še novi, tako da računamo na približno 100 članov. Razveseljujiv pojav, ako pomislimo, da šteje Branica le okoli 50 hiš. — Enoglasno smo se priključili naši »Prosvetni zvezi« v Gorici. Imeli smo tudi že eno predavanje dramatične vsebine. Tudi praznik sv. Cirila in Metoda smo praznovali slovesno. Naša lepa pesem je vžgala srca ter bodrila v boju za naše svetinje. Pokazali smo, da še tli v nas čut hvaležnosti do naših blagovestnikov, ki sta v boju za najsvetejše pravice našega slovanskega

plemena mogli prestatati tako težke krivice. — Fantje, dekleta, možje in žene braniškega prosvetnega društva, pokažite, da ste vredni potomci pradedov, ki so v znoju svojega obraza polili to sveto grudo, se zanio borili ter častno zmagali.

Ideja, ki smo jo prizgali na praznik naših blagovestnikov, naj tudi v nadalje kaže pot, tisti cilj, za kojega so se borili naši največji možje. Vsi tedaj na delo za prosep kmečko-delavskega ljudstva v Italiji. Bog živi!

Divača.

(Nekoliko pojasnila.)

Dne 20. maja je bila v Divači sv. birna. Prostor pred cerkvijo je bil okusno okrašen z vencji, cvetjem in zelenjem. Sicer ni bilo slavloloka, kakoršen je v navadi v nekaterih krajih, pa to ni prav nič motilo; saj je še bolj primerno, da ni povsod okrašeno po enem in istem načinu, temveč da je nekoliko različne. Prevzvišeni g. škof se je pripeljal v Divačo dne 19. zvečer nekoliko pred sedmo uro. Skoz pol ure pred prihodom in ob prihodu je slovesno zvonilo z vsemi tremi zvonovi. K sprejemu je prišla šolska mladina z gšč. učiteljico-voditeljico in tudi več drugih ljudi. Zelo veliko ljudi ni moglo priti, ker šteje župnija samo okrog šeststo prebivalcev in med temi je mnogo vslužbencev pri železnici in v uradih. Majhna, belo oblečena deklica je prevzvišenega pozdravila in mu podala šopek cvetk. Podoknice ni bilo in prav je bilo, da se je upustila, ker je bil prevzvišeni zelo utrujen in potreben počitka; je isti dan že v dveh cerkvah delil sv. birno. Drugi dan ob 9. uri se je pričela cerkvena slovesnost. Cerkev je bila prekrasno ozaljšana in čarobno razsvetljena. Petje in sviranje na orgle je bilo umetno in čudovito ganljivo. Ljudi je bilo zelo veliko v cerkvi in vedli so se dostojno in spoštljivo. Vsa slovesnost se je vršila in izvršila zelo krasno in vzvišeno. Stori se je vse, kar se je moglo in prevzvišeni je rekel, da je bil z vsem zelo zadovoljen. — Štiri tedna po sv. birni je bila tu poroka gospodične Zore Obersnel. Poroka se je vršila zelo slovesno, ker so to želeli najbližji sorodniki zaročencev. Da so se vršile tudi zunaj cerkve razne prireditve, je umevno, saj se to več ali manj vrši pri vsaki ženitini. In pri tej ženitini se ni zgodila nobena netaktnost. Pač pa so bili od zaročencev in njihovih sorodnikov zelo mnogi obdarovani z jestvinami in z denarnimi prispevki, kar je gotovo velika dobrota v sedanjem času, zlasti za ubožnejše sloje.

V Divači, dne 3. julija 1925.

Josip Svetič, župnik.

Idrijske novice.

Kmetsko-delavska zveza.

V Idriji se je ustanovila »Kmetsko delavska zveza s sedežem v poslopju »Ljudske posoilnice« št. 66., v zgornjih prostorih. Uraduje se ob nedeljah od 9—10. ure dopoldan, v nujnih slučajih tudi izven uradnih ur. K. d. z. stoji popolnoma na krščansko-socialnih načelih, zato je dolžnost vsakega krščanskega socialca, da pristopi kot člen. Prispevki so tako prirojeni, da jih zmore vsakdo, četudi je v pokoji ali brezposeln. Ni društva, o katerem bi pomagali sebi in drugim s tako malimi žrtvami kot je K. d. z. V njej so vpoštovani vsi sloji, bodisi gmotno dobro ali slabo podprti. K. d. z. je vedno na razpolago v težkih in dobrih časih. Ne more se pa pomagati onim, ki so v težavah, ako se zanje ne ve, pa na bodo kmetje, delavci vpokojeni ali brezposelni. Zavedajte se tega! Tudi ni primerno da zavedni krščanski socialci krepijo protiverske in proti krščanske strokovne ali politične organizacije.

Glas naših izseljencev iz Francije.

Audun le Tiche 24.-6. 25.

Zelo potrebno se mi zd. da se tudi mi nekoliko oglasimo v naši vedno

priljubljeni »Goriški Straži«. Že večkrat smo čitali v »Gor. Straži« kako se naši rojaki oglašajo in opisujejo svoje razmere. Beremo, da nekateri dobro služijo — drugi pa spet manj, kakor je to že povsod v navadi. Tukaj se mi nahačamo, smo ravno na meji luksemburške države. Zaslugek je pa tudi tak, kakoršno čelo človek dobi. Ljudje govorijo tukaj po večini le francoski, posebno kar je mladih. Pa saj domačih ljudi je malo, večinomna so sami priseljenci. Največ je Italijanov. Slovencev nas je tukaj približno okoli štirideset. Rusov (Ukrajincev) teh je tudi vse polno, tukaj imajo tudi svoje društvo. Želeti bi bilo, da bi se tudi mi Slovenci vzdramili ter ustanovili svoje društvo, ker človek le v svojem materinem jeziku dobi razvedrila in tolažbe. Potrebno bi bilo, da bi si nabavili slovensko časopisje, da bi bili vedno informirani kako in kaj se godi v domačem kraju. Od tu je pol ure hoda lepo mesto (namreč v luksemburški drž.). Imenuje se Esch. Tu je bila v nedeljo dne 14. junija demonstracija proti fašizmu, ko so praznovali obletnico umorjenega poslanca Mattcottia. Bilo je zelo veliko ljudi zbranih. Zdaj zadnje čase smo čitali, da so bile tam po naših vaseh občinske volitve. Prosimo zavedne Cerkljane, da bi nam objavili, katere može so si izvolili na sedanjih volitvah. Mislimo, da so si izbrali iz svoje srede može, kateri bodo znali pravično in pošteno voditi obč. upravo v dobrobit ljudstva.

Pozdrav vsem starišem, fantom in dekletom ter prijateljem.

V kratkem se zopet kaj oglasimo.

Franc Obid iz Cerklja in tovariši.

IŠČEM DRUŽBO 20 DELAVCEV-GOZDARJEV za sekanje drv za kuravo iz gozda zraven Kobarida. Na-stop takoi. Plača dobra. Folicaldi Giacomo, Cividale.

Vabilo

na redni občni zbor „Mlekarske zadrage“ v St. Vidu, ki se bo vršil

19. t. m. ob 3. uri pop. v mlekarni. SPORED:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelnštva.
3. Odobrenje računskega zaključka za l. 1924.
4. Revizijsko poročilo.
5. Nadomestna volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

Ako bi bil ta občni zbor nesklepčen, se bo vršil čez pol ure drugi občni zbor, ki je sklepčen brez ozira na število navzočih članov.

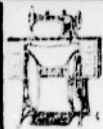
NAČELSTVO.

Ležišča za krogle

(cuscnetti a sfere)

iz delavnic v Villar Perosa. Edino zastopstvo z zalogo za goriško ozemlje:

Pavel Volpi, GORICA, Corso Vittorio Emanuele III. št. 58
garage „FIAT“.

„Mundlos“ šivalni stroji
„Göricke“ dvokolesa, motorini „Fian“
beigijske puške se vdobe le pri
Josipu Kerševaniju-Gorica

Piazza Cavour št. 9

Mehanična delavnica, Piazza Cavour št. 5.

Poslano.*)

Podpisani Jožef Bremec, Sela št. 35 preklicujem vse žaljive besede, ki sem jih govoril dne 21. junija t. l. proti g. Petru Fonu iz Sela št. 8.

Sela, dne 7. julija 1925.

Josip Bremec.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva zakon.

Občni zbor Posojilnice v Pevmi

r. z. z. n. z.

bo 19. t. m. ob 4h popoldne.

Dnevni red:

- 1) Poročilo načelstva in nadzorstva.
- 2) Računski zaključek za l. 1924.
- 3) Volitev načelstva in nadzorstva.
- 4) Slučajnosti. Načelstvo.

Opr. št. E 1416/25

Dražbeni oklic.

Dne 18. julija t. l. ob 15. uri bodo prodane na javni dražbi: premočnine (oprava in gradbeni material), lasti Nove stavbene zadrage v St. Petru pri Gorici.

Konkurzni upravitelj:
Dr. K. Podgornik.

SLUŽBO OSKRBNIKA POSESTVA ali kmetijo v našem sprejemem. Naslov pri upravi lista.

KOVAŠKEGA UČENCA, močnega in zdravega sprejemem takoi. Hrana in stanovanje v hiši. Prednost imajo Tolminci ali Kobaridci. Božič Mihael, kovaški mojster, Solkan 305.

PRI UPRAVI »Goriške Straže« je na prodaj časopisni papir.

IŠČEM POŠTENO, PRIDNO DEKLE, vajeno vsem hišnim delom. Valjčni mlin W. Jochmann, Ajdovščina.

Delak in Gomišček
zaloga pohištva z lastno delavnico

Solkan pri Gorici
se priporočata za dobavo pohištva po najnižjih cenah. Izdelek zajamčen.

Cassa di risparmio

unita al Monte di Pietà di Gorizia
di fondazione Conte Thurn - - -

Goriški mont

(Hranilnica)

Ustanovljen 1831

Sedež Via Carducci 2

Operacije zavoda.

Hranilne vloge in vloge na tekoči račun. — Posojila na nepremičnine z eno zapadno dobo, s plačilom na obroke in z amortizacijo. — Tekoči računi z jamstvom na vknjižbe, menice in vrednostne papirje. — Posojila občinam in javno priznanim korporacijam. — Predujmi in posojila na vrednostne listine. — Nakup vrednostnih listin ter v tekočem polulete zapadlih odrezkov. Eskomptovanje in reeskomptovanje menic.

Brezplačno izdavanje nakazil na „Banca d'Italia“ in na „Istituto di Credito delle Casse di Risparmio Italiane v Rimu.“ — Navadna hramba ter uprava vrednot. — Sodni pologi.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(Gradska štedionica)

v LJUBLJANI

Stanje vložnega denarja preko 125 milijonov dinarjev ali 500 milijonov kron
Sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju.

Zlasti plačuje za vloge po dogovori v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kakor kjerkoli drugod, ker jamči za nje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana.

Z vsem premoženjem in davčno močjo. Ravno radi tega nalagajo pri njej tudi sodišča denar mladoletnih, župni uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je

popolnoma varna.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchert & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega suhne. Blago solidno! Gene zmerne!

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50 — Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica	CENTRALA	Rezerva S H S
in rezerve:	LJUBLJANA	Din.
Din. 50,000.000		10,000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje: na vložne knjižice po čistih 4% (davek plača banka sama). Na tekoči račun ter proti odpovedi najbolje po dogovoru.

Sprejema tudi dinarske vloge in jih obrestuje najugodnejše. — Izvršuje denarna nakazila na tu in inozemstvo. — Nakupuje in prodaja svakovrstne valute, vrednostne papirje in srečke.

Plača vedno priznana najvišje dnevne cene za obveznice vojne odškodnine (bone).

Izvršuje sploh vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.